

NOTAT

2. oktober 2023
2023-2065

Notat til FEU og TRU om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C-482/23, Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark, om buscabotage (7-dagesreglen)

1. Indledning

Europa-Kommissionen har den 26. juli 2023 indgivet stævning ved EU-Domstolen mod Danmark for tilsidesættelse af forpligtelser i henhold til busforordningen.¹

Stævningen er udtaget, idet danske myndigheder siden november 2019 har anlagt en fortolkning af busforordningen, hvorefter der lovligt kan udføres buscabotage i Danmark i syv sammenhængende dage på en kalendermåned. Denne fortolkning fastsætter dels en sammenhængende tidsmæssig periode ("cabotage-periode"), der kan udføres cabotage i, dels en længere afgrænset tidsmæssig periode ("reference-perioden"), inden for hvilken cabotagekørslen kan udføres. Fortolkningen betegnes som 7-dagesreglen.

Baggrunden for indførelsen af 7-dagesreglen er, at forordningens ordlyd på dette punkt er generel og upræcis, hvorfor det har været nødvendigt at udmønte forordningen i en konkret regel for at sikre, at buscabotage forbliver en midlertidig aktivitet.

2. Sagens baggrund

Den 9. juni 2021 modtog Danmark en åbningsskrivelse, hvori Kommissionen anførte, at Danmark med den nævnte 7-dagesregel havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til busforordningens artikel 15, litra b).

Danmark afviste Kommissionens synspunkter i sin besvarelse af åbningsskrivelsen den 2. august 2021 med henvisning til, at der mangler en fælles fortolkning af reglerne for buscabotage, at den

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006

danske fortolkning følger formålet med cabotagereglerne, og at den danske fortolkning er proportional.

Da Kommissionen ikke var enig i Danmarks fortolkning, modtog Danmark den 19. maj 2022 en begrundet udtalelse, som Danmark besvarede den 1. juli 2022. Danmark fastholdte sine tidligere anbringender og anførte i øvrigt, at 7-dagesreglen er nødvendig for at sikre en effektiv håndhævelse af busforordningen.

3. Kommissionens argumenter i sagen

Kommissionen har i stævningen nedlagt påstand om, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, litra b), i busforordningen. Af denne bestemmelse følger, at buscabotage er tilladt for så vidt angår "lejlighedsvis kørsel", og af forordningens artikel 2, nr. 7, fremgår det endvidere, at "cabotagekørsel" begrænser sig til personbefordring, som udføres "i en begrænset periode".

Ifølge Kommissionen skal der ved vurderingen af den midlertidige karakter af buscabotagekørsel foretages et konkret skøn, som tager hensyn til alle de elementer og omstændigheder, der er forbundet med en bestemt kørsel, navnlig med hensyn til varighed, frekvens, hyppighed og kontinuitet.

Kommissionen gør gældende, at Danmark med sin administrative praksis uberettiget har indskrænket rettighederne for transportvirksomheder med en fællesskabstilladelse, fordi der ikke foretages en konkret vurdering af den enkelte kørsel, men derimod alene gives mulighed for at foretage cabotagekørsel inden for en 7-dages periode pr. måned.

Kommissionen gør endvidere gældende, at 7-dagesreglen er i strid med busforordningens formål og i øvrigt i strid med proportionalitetsprincippet.

4. Regeringens argumenter i sagen

Regeringen vil nedlægge påstand om frifindelse, og til støtte herfor argumentere for, at der er tale om en generel og upræcis bestemmelse, som er nødvendig at præcisere for at gøre det muligt at håndhæve reglerne på området.

Det bør i den forbindelse fremhæves, at medlemsstaterne anerkendes et vist skøn til at præcisere sådanne generelle og upræcise regler, og at den danske fortolkning ikke strider mod

busforordningens formål, men derimod netop sikrer en effektiv håndhævelse af reglerne om buscabotage.

Der bør desuden argumenteres for, at 7-dagesreglen under alle omstændigheder udgør en generel og objektiv regel, der er begrundet i et legitimt hensyn af almen interesse (at sikre effektiv håndhævelse), samt at reglen er egnet til at varetage hensynet og ikke går videre end nødvendigt.